



Houten, januari 2008

Aan onze donateurs die in het bezit zijn van een e-mailadres

Namaste beste lezer,

In Nepal heerst de opvatting dat daar waar twee rivieren bij elkaar komen de plek heilig is. Ik moet eraan denken bij ons project waarin ik als Nederlandse samenwerk met een Nepalese staf, mét en ten behoeve van de vrouwen en kinderen in het Kiran Namaste Huis. Twee stromen die deze bijzondere plek en ontwikkeling mogelijk maken.

In het najaar was ik een maand in Nepal, nadat deze zomer de wisseling van de oude en nieuwe groep vrouwen en kinderen had plaatsgevonden. Wat is er gebeurd? Ik noem het puntsgewijs:

- In de periode dat ik er was is een vrouw met drie kinderen in huis komen wonen: moeder Usha Subedi met haar zoons Ujal en Madhav en dochter Unita.
- Er is grote saamhorigheid in de nieuwe groep. Staf en moeders nemen gezamenlijke verantwoordelijkheid en dragen het geheel. Ik zie dat als een belangrijke ontwikkeling en stap voorwaarts.
- De kinderen die nu met hun moeders elders wonen, worden volgens afspraak voor en na schooltijd opgevangen samen met de vaste bewonertjes. Van de uitwonende kinderen is Pasang voor een tijdje weer in huis opgenomen geweest, omdat de huisvesting niet geschikt bleek voor hem en zijn moeder. Na een terugval is hij nu weer in balans zoals we hem kenden. En ... sinds 22 december woont Pasang weer samen met zijn moeder. Met hulp van Kiran Namaste hebben zij gelukkig een beter onderkomen kunnen vinden.
- In het landbouwproject zijn er nog drie bamboehuizen bijgebouwd. Alle nieuwe vrouwen zijn er aan het werk en 's-avonds komen ze met bossen bloemen thuis voor de verkoop. Het loopt goed.
- Ook het team ontwikkelt zich. Vooral huismoeder Meera en cultureel werker Narayan zijn daarin belangrijk. Het zijn waardevolle drijvers van het huis. Mijn aanwezigheid en coaching was belangrijk om van deze sterke krachten, samen met andere betrokkenen, een 'winnend' team te maken.
- De leerkracht waarmee we het afgelopen jaar gewerkt hebben, bleek onvoldoende overzicht te hebben op de kinderen. Mogelijk was hij te jong om het aan te kunnen. We hebben gezocht naar een andere leerkracht voor de huiswerkbegeleiding en hebben op de school van de kinderen de vrouwelijke professionele leerkracht, Shobha Rai, bereid gevonden om, ook tijdens de vakantieperiode, de huiswerklessen te verzorgen. Inmiddels geeft ze alweer twee maanden huiswerkbegeleiding in het Kiran Namaste huis, naar ieders tevredenheid.



- De nieuwe vrouwen volgen net als de vorige groep de naaitraining. De (cadeau)tasjes en pennenetuis worden in Nederland steeds beter verkocht. Een schoonheidsspecialiste gaf een tasje als kerstcadeau met proefmonster erin; een edelsmid gebruikte de kleine zakjes als verpakking; een ander stuurde er één mee bij de nieuwjaarswens; een wereldwinkel biedt ze te koop aan ...
- Het afgelopen halfjaar is een van de meisjes, Ashmita, ernstig ziek geweest. Ze had aanhoudend koorts door een bacteriële ontsteking op haar hoofd waardoor ze een grote kale plek heeft. We hebben medische hulp voor haar gehad, en alhoewel haar weerstand nog laag is: het gaat nu beter met haar.
- Een eigen huis ... Daar zijn we ons op aan het voorbereiden. In Nepal vliegen de huurprijzen omhoog. Óók voor Kiran Namaste. Huren blijkt qua kostenbeheersing veel onzekerheid met zich mee te brengen en een huurcontract geeft geen garantie voor de aangegeve periode. Bovendien hebben we te horen gekregen dat het huis over twee jaar verkocht zal worden.
- Veiligheid en zekerheid van de woonlocatie is voor het gehele project van groot belang. Het streven is dan ook om binnen twee jaar een eigen huis te kunnen betrekken. Dat betekent: extra financiële middelen voor de korte termijn, en oriëntatie op de mogelijkheden ter plaatse. Het businessplan houdt rekening met deze ontwikkeling.
- Tijdens mijn aanwezigheid werden ook de spelletjes, boeken, warme kleding en een degelijke damesfiets bezorgd. Belangeloos is het vervoer hiervan geregeld door een bedrijf "beneden de rivieren".
- En dan tot slot. Er was een afscheidsavond in het Kiran Namaste huis de dag voor mijn vertrek naar Nederland. Alle bewoners, de vrouwen en kinderen die inmiddels zelfstandig wonen, de staf en een aantal externe samenwerkingspartners waren aanwezig: ongeveer vijftig mensen. We hebben wat gedronken samen en een eenvoudig hapje(Dahl Vaat) gegeten. De kroon op de avond en een teken van grote groei was voor mij dat Kamala, een stille vrouw die nu met haar zoontje op zichzelf woont, opstond en een toespraak ging houden over het Kiran Namaste Huis. Drie andere vrouwen volgden haar voorbeeld later op de avond. De vrouwen gingen letterlijk 'staan'. En als je je dan realiseert waar zij vandaan komen ...

Twee stromen zijn bij elkaar gekomen en gaan verder als een brede rivier.

Dank voor uw steun.

Wij wensen u een gezond en gelukkig 2008 toe.

Namens ons allen van Stichting Kiran Namaste,

Iet Schilder – Verboom

